

aktieselskaber med de afvigelser, der følger af realkreditloven.

Kapitel 2

Godkendelse m.m.

Til § 7

I § 7 fastsættes nogle generelle betingelser, for at realkreditinstitutter kan drive realkreditvirksomhed. De skal være aktieselskaber, jf. stk. 1, og de skal være godkendt af boligministeren, jf. stk. 2.

Disse krav gælder ifølge stk. 3 ikke for de eksisterende institutter. Disse er godkendt i medfør af tidligere gældende lovgivning og skal ikke igennem en ny godkendelsesprocedure. De har desuden en anden organisationsform, og de bør have mulighed for at beholde deres nuværende organisationsform, såfremt de måtte ønske det. Der henvises til kapitel 12 vedrørende regler om de eksisterende institutters omdannelse til aktieselskab.

Til § 8

En ansøgning om godkendelse som realkreditinstitut skal være ledsaget af en driftsplan, jf. stk. 1. Dette krav er en følge af 1. samordningsdirektiv.

I henhold til forslaget til 2. samordningsdirektiv stilles i stk. 2 krav om, at ansøgning om godkendelse skal indeholde oplysninger om alle aktionærer eller selskabsdeltagere, der direkte eller indirekte har en stemmeindflydelse på 10 pct. eller mere, og om størrelsen af deres stemmeretsindflydelse. Hensigten med bestemmelsen er at kunne nægte godkendelse, jf. § 9, stk. 3, hvis en eller flere aktionærer med en stemmeretsindflydelse på 10 pct. eller mere er af en sådan beskaffenhed, at vedkommende ikke skønnes egnede til at sikre en forsvarlig drift af realkreditinstituttet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis de pågældende i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i ledelsen af andre finansielle virksomheder har vist sig uegnede til at drive finansiell virksomhed forsvarligt. Omfattet af bestemmelsen er foruden direkte ejerskab af aktier stemmeretsindflydelse erhvervet gennem kontrol med andre selskaber, som ejer aktier i realkreditinstituttet.

Hvis det institut, der søger om godkendelse, er datterselskab af et kreditinstitut i et andet medlemsland eller har samme ejerkreds som et kreditinstitut i et andet medlemsland, skal boligministeren konsultere myndighederne i det pågældende medlemsland, inden der gives tilladelse. Dette er et krav ifølge artikel 5 i forslaget til 2. samordningsdirektiv.

Til § 9

Reglerne om godkendelse er fastsat på grundlag af 1. samordningsdirektiv og forslaget til 2. samordningsdirektiv.

Betingelserne for godkendelse er følgende:

- Realkreditinstituttet skal have en indbetalt aktiekapital, som foreslås fastsat til mindst 150 mill.kr.
- Realkreditinstituttets bestyrelsesmedlemmer og direktører skal opfylde visse nærmere fastsatte krav til erfaring, hæderlighed og kompetence.
- Realkreditinstituttets aktionærer må ikke skønnes uegnede til at sikre en forsvarlig drift af instituttet.

Instituttets vedtægter skal naturligvis være i overensstemmelse med lovgivningen. Dette påses af boligministeren i forbindelse med behandlingen af ansøgningen om godkendelse. Det påses bl.a., at instituttet opfylder aktieselskabslovens krav til ledelsen.

Godkendelse kan kun, men skal på den anden side også gives, når de opstillede betingelser er opfyldt.

Til § 10

Bestemmelsen åbner mulighed for, at boligministeren kan suspendere behandlingen af ansøgninger om godkendelse af realkreditinstitutter ejet af selskaber uden for EF. Bestemmelsen hænger sammen med reglerne i forslaget til 2. samordningsdirektiv om behandling af tredjelande, dvs. ikke EF-lande. Direktivforslagets artikel 9 indebærer, at EF-Kommissionen skal undersøge, hvilke hindringer der er for kreditinstitutter i EF for at udøve virksomhed i tredjelande. Hvis et tredjeland ikke giver kreditinstitutter fra EF mulighed for at drive virksomhed i det pågældende land svarende til den adgang, som EF giver kreditinstitutter fra tredjelande, kan der indledes forhandlinger med det pågældende land. Samtidig kan det bestemmes, at medlemslandene skal suspendere behandlingen af ansøgninger fra selskaber fra det pågældende land.

Til § 11

Ansøgeren om godkendelse som realkreditinstitut kan ifølge stk. 1 indbringe sagen for domstolene, hvis ministeren ikke har afgivet udtalelse om ansøgningen inden 6 måneder efter modtagelsen. Har en ansøgning været suspenderet i henhold til § 10, skal perioden med suspension fradrages tidsrummet fra ansøgningens modtagelse.

Endelig tidsbegrænses i stk. 2 adgangen til domstolsprøvelse af et afslag på en anmodning om godkendelse til 8 uger efter afslagets meddelelse.